

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 255. szám

2014. március

Szeretettel köszöntjük nőtestvéreinket a NŐNAP alkalmából!

"A nő élete, hivatása: nem rózsza egészen, de nem is kereszt csupán: – együtt mind a kettő.

Idővel – úgy vélem – lehull a rózsza s megmarad a, pusztá kereszt, a rózsának csak emléke, de e keresztben és ez emlékenben, ha agy akarja a nő, megmarad számára ama titokzatos erő, mely a keresztől árad feléje és segíti viselni ennek terheit; s megmarad számára a gondolat, hogy a kereszt, mely egy egész világnak szerzett üdvösséget, meg tudja alapítani az Ő lelkére, az Ő szíve gondjaira bízottak boldogságát is. És íme, e szóval – szinte észrevétlenül – meghatároztam a nőhivatását: élni másokért, a mások boldogságában keresni a magáét .

... a nő munkája sokszor értékesebb, mert a szív, a lélek munkája az, mely reá marad."

Nőnek születél

"Arra születtem, hogy nő legyek. Az a tény, hogy nő vagyok, nem tesz engem másfajta keresztényénné, de az a tény, hogy keresztényen vagyok, másfajta nővé tesz. Ezért elfogadtam Istennek rólam alkotott elképzelését, és egész életem mindenestől felajánlom neki - én aki vagyok, és akivé formálni akar."

Szeretni, szeretni

Indulunk, megyünk.
Örülve, sírva.
Sorsunk valahol
előre írva.
Nem tudni milyen
álom-képletek
vannak a titkok mögé
rejtve el,
amit a holnap zár
előlünk el.

Emberek! Emberek!
Valami mégis
miénk, bennünk van,
gyönyörű végig!
- Szeretni, szeretni:
Ez a mi dolgunk!
Bárhol, bármerre
vihet a sorsunk,
elvehet tőlünk mindent az élet:
A szeretet Istenből
mégis a miénk lett!

(Páskulyné Kovács Erzsébet)

Ha segítünk egymásnak...

Egy bő évvel ezelőtti történetet szeretnék elmesélni, amelyre azóta is szívesen gondolok vissza, s emellett több okból is példa, tanulság.

Egy éves korában Luca kislányunk már fel tudott állni. Kézen fogva egy - két lépést, faltól - falig, szülőtől - szülőig ment, de járni még nem tudott. Ebben az élethelyzetben érkezünk meg az imaházba egy vasárnap délután. Istentisztelet után vettük észre, hogy a széken kapaszkodva felálló kislányunkhoz odajöttek a nála egy - két - három évvel idősebb gyerekek, s elkezdték az egymás közötti kommunikációt, amit mi csak szeretnénk érteni. A napi teendők megbeszélése után két oldalról közrefogták Lucust, s már vitték is. Szerintem 5-10 percet sétáltak vele így kézen fogva, támogatva. Ezután az eltelt időt észlelve öltöztünk, s indultunk haza. Otthon a fürdés előtt megadtuk neki újra az esélyt, hogy kettőnk között tehessen egy - két lépést, de ekkor jött a meglepetés. Kislányunk úgy gondolta, hogy most már nincs szüksége a szülei-re, irányt váltott, s elindult a maga útján. Járt. Nem maradtak a szemeink teljesen szárazon.

Ez a történet azóta is sokszor eszembe jut a személyes öröm mellett a benne rejlő sokféle tanulság miatt is. Ezeket szeretném most sorra venni:

- Kell a segítő kéz. Legyen a gondolatunkban mindig, hogy nagyon fontos lehet a jelenlétünk, a segítségünk egy másik ember életében (még ha mi nem is érezzük olyan nagy dolognak).
- Nem mindegy, hogy ki segít. Ne gondoljuk, hogy nem a mi segítségünkre van égető szükség. A történetnél maradvan: hiába támogattuk mi, mint a szülei

kézen fogva a Lucát napok, esetleg hetek óta, az ő elindulásához a gyerekek segítsége és példája kellett.

- Kell egy ember, aki elfogadja a segítséget.
- Továbbmegyek. Lehet, hogy szüksége van a segítőnek egy kezdő jelzésre. Ha segítségre van szükségünk, ne zárkózunk el a lelki testvéreinktől, a gyülekezetnek a célja az is, hogy ilyen testvéreket biztosítson számunkra. A gyülekezet Isten ajándéka a nehéz helyzetekben is, itt van esély megtalálni a segítséget.
- Jézus nem véletlenül beszélt többször a gyerekekről. Jó példa az őszinte, s örömmel adott szeretetük. Figyeljünk a gyülekezetünkben lévő gyermekekre, legyünk értük hálásak, valamint gondoljunk imában a várandós és a jövőben gyermeket tervező édesanyákra, szülők-re is!
- A segítséggel jön az áldás is. Ne felejtsük el, hogy ha Isten iránti szeretettel tesszünk testvéreinkért, felebarátainkért, azt Isten áldása is kiegészíti.
- A közösen megtett út, a közös élmények, egymással való közösség. Ez lehet alapja az egymás iránti bizalomnak, így elérhetőbb lesz a szükséges segítség a kellő időpontban.
- A gyerekeknél még könnyebben megy az egymás feltétel nélküli elfogadása. Vajon a mi kinyújtott kezünk mindenkinek szól a gyülekezetben?

Kívánom, hogy észrevegyük a szituációt, amikor Isten éppen minket akar használni!

(Császár Levente)

Választásra készül az ország

Amikor gyülekezetünk következő újságát a kezünkbe vesszük, az az országos parlamenti választások napja lesz. Azon a napon mindenki szabadon, legbensőbb meggyőződése alapján arra szavazhat akire akar. Addig, a márciusi hónap hangos lesz a választásoktól, és ez valamilyen szinten mindannyiunkat érinteni fog. Szeretném, ha érett emberekként és érett hívőkként képesek lennénk a lelkünkben kezelni ezt a helyzetet, ezért most vegyünk számba néhány olyan bibliai és lelki értéket, amik a szenvedélyes világ hatására akár meg is inoghatnak bennünk, de fontosak ezekben a hetekben is.

Az első tényező ami lényeges, a hálás szív. Nem volt mindig úgy a történelemben, hogy az ember szabadon és bármilyen döntést hozhatott a hazájával kapcsolatban. Legyünk hálásak, hogy nem áztatja vér a tereinket, és senki sem fog felelősségre vonni minket azért, ahogyan szavazunk! Ez az idő ilyen módon ajándék.

A második fontos szempont: legyünk résen a szívünk indulatai tekintetében! A felelősségtudat, a bölcs mérlegelés, a higadtság, az igazságszeretet nélkülözhetetlen értékek, ellenben a harag, gyűlölet, bosszú és ezekhez hasonló indulatok nem. A világ valamennyi társadalma felkavarható, az emberi szívekben rejlő negatív tartalékok, indulatok bármikor és bárkiben mozgósíthatóak. Fontos, hogy ezekben a hetekben is a legmeghatározóbb hatást a szívünkre Isten Szentlelke fejthesse ki. A választások idejében is hívő emberekként kell vizsgázni. Mindaz aki lát, vagy hall minket azt látja ami a szívünkben van. Kísértést jelent, hogy azonosuljunk a felfűtött hangulatokkal, de nekünk ezekben a hetekben is Krisztussal kell szoros viszonyban lennünk. Szükségünk van az Ő jelenlétére, bárho-

gyan is lássuk és értékeljük azt ami bennünket körül vesz. Rajtunk Krisztus arca és indulata látszódjék!

Harmadik szempontként a kölcsönös tiszteletet hangsúlyozom egymás gondolataival és meggyőződéseivel kapcsolatban. Ha valaki nem ért velünk egyet, tudatosítsuk magunkban, hogy azt neki szabad. Ne gondolkodjunk megvetően és ellenségesen másokról, ez nem illik hozzánk semmilyen vonatkozásban sem.

Végül pedig, a kialakult eredményt fogadjuk békességgel! A történelem Ura mindig az események felett áll, az nekünk akár tetszik, akár nem.

A hívőknek sem elvtelenül, sem túlfűtötten nem illik viselkedniük. Vannak elveink, de azokat a Bibliából vezetjük le. Ehhez érdemes átolvasni következő idézeteket: Zsoltár 37:1-11, Péld 16:1-15, 29:1-8, Mt 5:1-16, Mk 12:17, Rm 13:1-12, 1Tim 2:1-4, Jak 1:19-21

(Katona Béla)

„Vedd életemet a kezébe és tedd velem, ami neked tetszik.

Ezentúl nem utasítom el magamtól sem az örömeimet, sem a nehézségeket, amelyeket beleszöttél az életembe. Elég, ha azt tudom, hogy minden dicsőségedre szolgál. Minden terved jó. Mert minden szeretet. Csak önmagamtól szabadíts meg!

Add, hogy hallgatagon, csöndesen belenyugodjak szent akaratedba. Akkor majd felgyullad szívemben örömed fénye. Lángja a Te dicsőségedre lobogjon, csak azért éljek! És töltsd be egész életemet a szeretet egyetlen gondolatával és egyetlen kívánságával, hogy szerethesselek, nem az érdemért, nem is a tökéletesség, vagy az erény szentségeért, hanem egyedül teérted, Istenem!

(Thomas Merton)

Ifjúsági rovat

Sok szeretettel köszöntöm ismét a Testvéreket az ifjúság nevében. Elindult az Új-év, s remélem fiatalok, középkorúak és idősök egyaránt kipihenték magukat a szünetben és az ünnepek alatt, s így március elejére már mindenki visszarázódott a hétköznapok menetrendjébe. Ebben a rovatban az elmúlt néhány hónap eseményeibe szeretnék bepillantást engedni a Testvéreknek.

Az adventi időszak az ifjúság életében izgalmasan telt. Nagyon sok programot szerveztünk és igyekeztünk (a legfiatalabaktól a legidősebbekig, világiaktól hívőkig) a lehető legtöbb emberhez eljutni, hogy egy kis boldogságot csempésszünk a hétköznapjaikba, ezzel is különlegesebbé és szebbé téve ezt az időszakot.

December 19-én egy, az állami gondozott gyermekek részére rendezett karácsonyi ünnepségén vettünk részt a belvárosban. Ezen az alkalmon énekekkel szolgáltunk a gyerekek felé és a gyülekezet jóvoltából összeállított ajándécsomagokat is átadtuk nekik. Megrendítő volt látni és hallani a gyerekek élettörténeteit, akik fiatal koruk ellenére olyan dolgokon mentek már keresztül, amiket a legtöbb ember csak a filmekben lát, vagy csak a híradóban hall. Éppen ezért nagyon jó érzés volt az általunk összeállított ajándécsomaggal meglepni őket és látni az öröm keltette csillogást a szemükben. Hatalmas hála volt és van azóta is a szívünkben azért, hogy az Úr gondot visel ránk, nagyon szeret minket és ezeket a gyerekeket is. Békességgel töltött/tölt el az a tudat, hogy Isten irányítja mindannyiunk életét és jól tervez azzal.

December hónapban igyekeztünk kisebb csoportokban eljutni olyan idősebb Testvérekhez, akik koruk és egészségi állapotuk miatt már nem, vagy csak nagyon ritkán tudnak eljutni a gyülekezetbe. Krisztián és én is meglátogattunk egy idősebb házaspárt egy pénteki délután: Szentgyörgyi János bácsit és kedves feleségét, akik nagyon

nagy örömmel, süteménnyel és szendvicsekkel fogadtak minket. Beszélgettünk az életükről, elmesélték, hogyan vigyázott rájuk az Úr és hogyan irányította, terelgette őket az évek során. Szemmel látható életszeretetük és a Jóisten gondviseléséről való bizonyágtételeik nekünk is erőt és békeséget adtak, hogy megéri minden nap felvenni a harcot és Istent dicsőítve élni. Régióta tervezzük, hogy egy évben többször is kerítünk alkalmat arra, hogy idősebb Testvérekhez eljussunk, hiszen ők sokkal több mindent megéltek, több élethelyzetet átmentek, így sokat tanulhatunk tőlük, ráadásul nekik is egy kis örömet és fiatalos lendületet csempészhetünk a hétköznapjaikba.

Ezeken a programokon kívül, igyekeztünk a gyülekezeti eseményeken is részt venni. Énekekkel és verssel szolgáltunk az idősök karácsonyán és feldíszítettük a hatalmas fenyőfát, ami az imaházunk nagytermében volt felállítva, ezeken kívül a gyülekezetünk gyermekeinek szánt ajándécsomagokat is összeállítottuk.

Szell Dalma így számol be erről az alkalomról:

„December 22-én tartottuk az ifikarácsonyt, aminek keretén belül feldíszítettük a karácsonyfát, énekeltünk a gyülekezet idősebb tagjainak, valamint ajándékot csomagoltunk a gyerekek számára. Idén különösen jó hangulatban telt a feldíszítés, ami köszönhető annak, hogy igen sokan eljöttek az ifiből erre az alkalomra. Akiket ritkábban láthattunk az elmúlt félévben - mert például messzebb tanulnak - szintén hazajöttek az ünnepekre és gyakorlatilag ezen a rendhagyó ifjúságin találkoztunk velük először. Nekik természetesen sok mesélnivalójuk volt számunkra az elmúlt időszakról, mi pedig a karácsony élményeit osztottuk meg velük, így nagyon jó beszélgetések alakultak ki. Ezen a délutánon adtuk még át az utolsó ajándékokat, meglepetéseket egymásnak, hiszen az ünnepek során angyalkáztunk az ifjúságban. Születtek kreatív dolgok, például volt, aki komponált egy da-

rabot a zongorán, vagy verset írt ajándék-
képpen a másíknak. Hiszem, hogy sok
örömet szereztünk egymásnak ezáltal, és ta-
lán újra felfedeztük, hogy adni jó. Időköz-
ben lementünk az alagsorba, ahol az idősek
karácsonya folyt. Két énekkel és egy vers-
sel készültünk erre az alkalomra, de azt hi-
szem, mi többet kaptunk tőlük egész évben,
mint amit vissza tudnánk adni. Itt is szeret-
ném megköszönni az ifi nevében az imád-
ságokat, a kedves szavakat, amiket az idő-
sebbek idéznek felénk és éreztetik velünk,
hogy fontosak vagyunk a gyülekezet szá-
mára. Mindezek után az ajándékcsomago-
lás következett, ami szintén nagyon vidám
hangulatban telt el. Így ért véget az
ifikarácsony, legalábbis a gyülekezet kere-
tein belül, hiszen egy néhányan még átmen-
tek Horváth Krisztiék otthonába, ahol kö-
vetkezett a jól megérdemelt pihenés: be-
szélgetés, filmnézés. :)”

Ahogy már Dalma is említette külön-
leges meglepetéseket rejtegetett magában,
hogy idén a karácsonyi húzás keretén belül
igyekeztünk olyan ajándékokkal meglepni
egymást, ami az általunk kihúzott ifitagnak
nagy örömet fog szerezni. Ehhez utána kel-
lett járni az illető szokásainak és kedvenc
időtöltéseinek. A fiatalok rengeteg ötlettel
álltak elő: volt, aki életében először sütött
süteményt, más zongoradarabot írt az általa
kihúzott embernek, és olyan is volt, aki egy
együtt töltött délutánnal lepte meg az általa
húzottat.

Az ünnepek elmúltával és a szünet után
mindannyian visszatértünk a munkás hét-
köznapokba, így az ifiórák is a megszokott
rendben mentek tovább. Péntekenként a
lelkipásztorlakás alagsorában este 18:00-
kor szoktunk találkozni és énekléssel, bib-
liatanulmányozással, beszélgetéssel és já-
tékkal töltjük az estéket. Azonban február
14-én nem egy szokásos ifjúsági órán vet-
tünk részt. Az fiatalokkal már régóta terve-
zünk egy olyan ifjúsági órát, ahol egy kicsit
a végtagjainkat is megmozgathatjuk, így el-
látogatunk a Mászóbirodalomba, és az

egész estét falmászással töltöttük. Az ifjú-
ság tagjai közül M. András, J. Márk, J. Ta-
más, K. Máté, Sz. Laci, K. Krisztián és én
vettünk részt ezen a programon. A falmá-
zás egyrészt egy hatalmas erőpróba, s ezt
meg is tapasztaltuk, hiszen a teremben 12
különböző nehézségű mászóút, függőleges
műfal található 13,5 m magassággal. Mi 5
fal megmászásával próbálkoztunk és én
már az első fal után úgy éreztem, hogy nem
vagyok képes több fal leküzdésére. Viszont
egyedüli lányként muszáj volt képviselnem
a női nemet, ezért még 3 fallal megpróbál-
koztam (több-kevesebb sikerrel). A falmá-
zás másik oldala, hogy amikor az ember
felér a fal tetejére, el kell engednie a ka-
paszkodókat, és teljesen meg kell bízni ab-
ban az emberben, aki a biztosítókötelet a
kezében tartja. Számomra hatalmas megta-
pasztalás volt, ahogy figyeltünk és vigyáz-
tunk egymásra. 13 méter magasságban
akarva-akaratlanul megfordul az ember fe-
jében, hogy vajon figyel-e a lent álló, tartja-
e a kötelet és biztosan jól csinálja-e, amit
kell. Ez a helyzet nagyon jól párhuzamba
állítható a hívő életünkkel. Mi ott a falmá-
zás közben, rábízunk magunkat egymásra,
mert tudtuk, hogy fontosak vagyunk egy-
másnak és ezért mindent megteszünk azért,
hogy a másik épségben leérjen. Sokszor
ugyanilyen, amikor egy-egy nehéz és a
könnyebb helyzetekben teljesen Istenre kell
bízunk magunkat. Viszont tudhatjuk, hogy
Ő mindennél jobban szeret minket, gondja
van ránk és a legjobbat tervezi az életünk-
kel, így akármilyen szituációban vagyunk
is, az Úr nem engedi, hogy leessünk.

Ahogy a Testvérek is láthatják, izgalmas
és örömben gazdag időszakon vagyunk
túl és az elkövetkezendő néhány hónapra is
hasonlóan érdekes programokat szerve-
zünk, amikről majd a következő ifjúsági
rovatokban fogunk beszámolni.

(Lovász Debóra)

Ima a Testvéremért

Kedves Testvérem!

Egy lehetőséget szeretnék kínálni, ami remélem sokakat indít majd cselekvésre. Tarts velem, ha jónak látod! Szeretném, ha imádkoznánk egymásért, és nemcsak úgy általánosságban.

A menetrendje a következő lenne:

2014. március 9-én hozz magaddal cetlin egy személyes imatémát, és az imaházba jövet dobd be a kihelyezett kosárba. Az alkalom végén vidd cserébe magaddal egy másik testvéred imatémáját. A feladat a következő: a héten mindennap imádkozz az adott cetlin lévő imatémaért. A cetlire lehet nevet írni, de nem kötelező. Az imatéma lehet hálaok, kérés, konkrét probléma, vagy egy kérdés, ami régóta foglalkoztat, és szeretnél választ kapni rá.

Itt még nincs vége a feladatodnak, mert ha megtapasztalásod lesz, és a Szentlélek indít, a március 16-ai vasárnap délután lehetőséged lesz megosztani azt a gyülekezettel. Egyetlen mondat, egyetlen élmény is építheti a gyülekezetet! Egészen az alkalom kezdéséig lehetőség lesz jelentkezni a szolgálatra a lelkipásztor testvérnél, vagy Császár Leventénél.

Ez a felhívás azért jelent meg írásban, hogy azon Testvérek is tudjanak csatlakozni az imalánchoz, akik akadályoztatva vannak. Aki nem tudja megoldani egy közeli testvér bevonásával az imatémája elhozatalát és elvitelét, nyugodtan megkereshet engem!

(Császár Levente)

Egészséges, növekvő gyülekezet

Rick Warren, a Céltudatos élet, a Céltudatos gyülekezet és több más könyv szerzője lelkipásztoroknak szóló honlapján nyolc dolgot határozott meg, mely szerint jellemzi az egészségesen működő és növekedésre képes gyülekezeteket.

Bevezetőjében arról ír, hogy a különböző bibliamagyarázók szerint az első században Jeruzsálem lakossága kb. 200,000 ember lehetett. Pünkösöd után pedig a gyülekezet robbanásszerű növekedésnek indult a városban, olyannyira, hogy a keresztények létszáma a következő 25 évben elérhette a 60-100,000 főt is. Vagyis a város lakosságának mintegy fele megtért és csatlakozott a gyülekezethez. Valóban igaz, hogy a hívők 'egész Jeruzsálemet betöltötték a tanításukkal' (ApCsel 5:28). Ha valakitől, akkor egy ilyen gyülekezettől érdemes megtanulni, hogy milyen mintát kövessünk a saját közösségi életünkben. Nézzük meg, mi volt rájuk jellemző.

1. A Szentlélek erejére támaszkodtak

“Ne távozzatok el Jeruzsálemből, hanem várjátok meg az Atya ígését... Erőt kaptok, amikor eljön hozzátok a Szentlélek...” (ApCsel 1:4, 8). Ha keresztények vagyunk, akkor Isten Lelke bennünk lakik. A Biblia mégis arra figyelmezteti a hívőket, hogy teljünk meg Szentlélekkel (Ef 5:18). Ez a gyülekezeti élet gyakorlatában azt jelenti, hogy törekszünk rá, a tagok a Szentlélek vezetését elfogadva, neki engedelmeskedve, a tőle kapott ajándékokkal élve szolgáljanak egymásnak a közösségben és a világban. Saját emberi erőnkre hiába támaszkodunk, mert az véges. De Isten ereje kifogyhatatlan, és benne akkor is erősek vagyunk, amikor emberileg már semmit nem érnek a próbálkozásaink (2Kor 12:10).

2. Szeretetteljes közösséget éltek meg

“Mindazok pedig, akik hittek, együtt voltak, és mindenük közös volt” (ApCsel 2:44). Amikor Isten új megtérőknek keres otthont,

olyan gyülekezetet fog választani, amelyre a testvéri szeretet a jellemző. Olyan a közösség, mint egy meleg inkubátor, mely az újszülött csecsemő életben maradását és egészséges fejlődését szolgálja. Újra és újra visszatérő téma az ApCselben, hogy a hívők egy szívvel és egy lélekkel együtt voltak (pl. 1:14, 2:1, 44, 46, 4:23-24 stb.). Annak eredménye pedig, hogy ilyen szeretetközösségben voltak egymással, igen látványos volt: “Az Úr pedig napról napra növelte a gyülekezetet az üdvözülőkkel” (ApCsel 2:47).

3. Kiscsoportokat működtettek

“Napról napra állhatatosan, egy szívvel, egy lélekkel voltak a templomban, és amikor házanként megtörték a kenyeret” (ApCsel 2:46). E kettőséget John Stott is kiemeli Az élő gyülekezet című könyvében — utalva arra, hogy a templomban a hagyományos istentiszteleti formán vettek részt a tanítványok nagy számban, míg magánházaknál is rendszeresen találkoztak, és kisebb csoportokban gyakorolták a közösséget. A kiscsoportok előnye, hogy 1. vég nélkül növelhetők (több kiscsoport jöhet létre növekedés esetén), 2. földrajzilag nincsenek korlátai, 3. minőségi lehetőséget nyújt a közösség megélésére. A kiscsoportokban több figyelmet kapnak az egyes személyek, mint egy több száz fős istentiszteleten, és több lehetőségük van arra, hogy kibontakozzanak.

4. Valóságos istenképük volt

“Urunk, te teremtetted az eget és a földet, a tengert és mindent, ami bennük van” (ApCsel 4:24). Tudták, hogy ki az az Isten, akit imádnak. Elég nagy volt az istenképük ahhoz, hogy merjenek nagy dolgokat tenni Istenért. Tudták, hogy a világmindenség Teremtőjét és Urát szolgálják. Tudták, hogy bármit is mutassanak a jelen körülmények, a győztes oldalon állnak. Ismerték a történet végét, és tudták, hogy happy endre számíthatnak. Ez határozta meg minden tetteiket, és azt is, hogy készek voltak szenvedni is Jézus nevéért.

5. Éltek az imádságban rejlő erővel

“Amint könyörögtek, megrendült az a hely, ahol együtt voltak, megteltek mindnyájan

Szentlélekkel, és bátran hirdették az Isten igéjét” (ApCsel 4:31). Az ApCsel 28 fejezete 48 alkalommal említi meg, hogy a hívők imádkoztak. Ugyanazt az erőt tapasztalhatjuk meg, mint az első gyülekezet, ha ugyanúgy imádkozunk, ahogyan ők tették. Ez nem egy kezdő imádságot jelent az alkalom végén, sem pedig egy 20 perces “ima-összejövotelt” a vasárnapi istentisztelet elején, hanem az imádságban való kitartást, könyörgést, esedekezést — azt, hogy a közösség egy szívvel és egy lélekkel áll meg Isten előtt.

6. Nagylelkűek voltak

Az ApCsel 4:32-34 leírja, hogy a nagylelkűségüknek mi volt az alapja és a következménye. A 32. vers szerint egységben voltak egymással, a gyülekezet “szívében és lelkében egy volt”. A 33. vers kiemeli, hogy a gyülekezetnek erőteljes és hatékony volt a bizonyágtétele, mely az egységükre vezethető vissza (vö. Jn 13:34-35). A 34. vers szerint pedig senki nem nélkülözött közöttük, mert gondoskodtak mindenki szükségletéről. Ilyen hatása van a jól működő adakozásnak a gyülekezetben: egységet teremt, hatékonyra teszi a gyülekezet bizonyágtételét, és eléri, hogy a szociálisan rászorulóknak szükségletei is ki legyenek elégítve.

7. Minden tagot szolgálatra hívtak

Az ApCsel 6. fejezete leír egy problémát, mely az első gyülekezetben felmerült. Az apostolok, ahelyett, hogy mindent egymaguk végeztek volna el, megbízták a feladattal kipróbált és hűséges testvéreket, hogy szolgáljanak. A munkamegosztás következménye az lett, hogy “az Isten igéje pedig terjedt, és nagyon megnövekedett a tanítványok száma Jeruzsálemben” (ApCsel 6:7). Isten ajándékot ad minden hívőnek, és valamilyen szolgálattal bízza meg őket. Az az akarata, hogy mindenki felnövekedjen, elérje a Krisztusban való nagykorúságot, és képes legyen a passzív befogadó szerepből az aktív szolgáló szerep felé elmozdulni. Ennek hatása pedig a gyülekezet növekedése lesz.

8. Végezték a missziót

Az ApCsel 1:8-ban Jézus elmondta, hogy mi az akarata. Azt kívánta, hogy a tanítványok Jeruzsálemet elhagyva a föld végső határáig elvigyék az evangéliumot. Miután Jeruzsálemet már betöltötték Isten Igéjével, a 8. fejezetben egy nagy mérföldkő következik: távoznak onnan (persze nem önszántukból), és elkezdik Júdeában és Samáriában is hirdetni az örömhírt. Jézus nem azért jött, hogy alkalmakat tartunk, hanem azért, hogy életünk legyen. Így olyan gyülekezetnek kellene lennünk, melyre a missziós lelkület a jellemző. Az ApCsel gyülekezete ilyen volt, és napjaink Istene ugyanaz, aki akkor volt. A Szentlélek, mely irányította az ApCsel gyülekezetét, ugyanaz a Szentlélek, mely ma irányítani akar minket is. "Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz" (Zsid 13:8).

A lekipásztörök feladata, hogy egy ilyen biblikus víziót követve szolgálják Istent és az embereket. Fontos, hogy ne kiskorúságban tartsák a hívőket, és élvezzék, hogy mindenkinek rájuk van szüksége, hanem segítsenek nekik, hogy felnövekedjenek. Az én személyes misszióm pásztori szolgálatomban ez: feleslegessé akarom tenni magam! A gyülekezet tagjainak pedig az a feladata, hogy együtt működjenek a vezetőkkel és az egész közösséggel, és Isten nagyköveteiként szolgáljanak ebben a világban. Ilyen a gyülekezeted? Mit tudsz tenni azért, hogy ilyenné váljon? A változás veled kezdődik el!

HUMOR

Apuka és kislánya együtt autóznak.
Az apa átmegy egy piros lámpán, és zavartan mondja a fiának:
-Kisfiam, ez egy szabálytalan dolog volt, ilyet nem szabad ám csinálni!
-Semmi baj, apa! - mondja a fiú.- A mögöttünk jövő rendőrautó is átjött rajta!

Két bogár ül a fán. Miért nem fociznak?
-Mert cserebogarak!

Az újdonsült apuka kirohan a szülőszobából az összegyűlt rokonsághoz:

- Ikreink születtek!
- És kire hasonlítanak? - kérdezi az anyja.
- Egymásra! - feleli az apa.

- Mit ért volna el a magyar válogatott a VB-n, ha kijutott volna?
- ???
- Az első visszajövő gépet.

Egy kubai iskolában történelem órán híres külföldi emberekről tanulnak a gyerekek.

- Miről volt híres Kolombusz Kristóf? - kérdi a tanárnő.
- Vízum nélkül jutott el Amerikába...

- Melyik a legrosszabb gyógyszer a világon?
- A 9.
- Miért?
- Mert fordítva hat!

Állandó Alkalmaink

Istentisztelet: vasárnap 10 és 17 órakor (nyári időszakban 18 órakor)

Bibliaóra: csütörtök 18,30 órakor

Korosztályok szerinti gyermek bibliakör: vasárnap 9 órától 10 óráig (nyári időszakban 9.30 tól imaóra)

Ifjúság bibliakör: pénteken 18,00 és vasárnap 9 órától

Kiscsoportos biblia tanulmányozás /MKBK/: vasárnap 9 órától 10 óráig

Énekóra: csütörtök 19,30, vasárnap 18,30 órától

Elöljárósági megbeszélés: a hónap első vasárnapját követő szerda 18 órától

Sakk szakkör a hónap első vasárnapját követő hétfő 17 órától

Imaház: Pesterzsébet, Ady E.u.58.
Ady E. u.-János u. sarok

Lelkipásztor: Katona Béla

Gyülekezetvezető/Gondnok:
Laczkovszki János
Telefon: 284-46-04

SZERETET - SZOLGÁLAT

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Felelős szerkesztő: **Katona Béla**

Szerkesztő: Máté Dániel mate.dani54@gmail.com,

Technikai szerkesztő: Lesták Károly lestakk@ps.hu

Gyülekezeti honlap elérhetősége: www.pbgy.hu